

HLAS PRAVDY

Programovací partner: GK 41
Rodina nenavratitelnosti (GK 31, 62)Fyziologie: hrdlo/štítná žláza
Aminokyselina: tyrosin

STÍN 31 AROGANCE

SVĚTOVÁ SÍŤ SLOV

Stín 31 a jeho frekvenční pásma vsutku stavějí na hlavu některé základní lidské koncepty. Můžeme si všimnout, že tato pásma odrážejí cestu lidské evoluce, která rovněž směřuje od stavu arogance do stavu pokory. S nejvyšší pravděpodobností posuzujete stejně jako zbytek lidstva aroganci a pokoru určitým zažitým způsobem. Panuje obecné přesvědčení, že arogance je negativní vlastností, zatímco pokora je vlastností pozitivní. Jelikož se dar 31 přímo dotýká vůdcovství a vlivu, budeme muset prozkoumat skutečné definice těchto dvou slov, protože dar 31 Vůdcovství se nachází přesně na středové ose houpačky, přímo mezi nimi.

Jako jedna strana binárního genetického kodonu zvaného *Rodina nenavratitelnosti* je GK 31 chemicky svázán s GK 62 – oba kódují aminokyselinu tyrosin. Při bližším zkoumání zjistíme, že toto genetické spojení je velmi zajímavé. Stín 62, stín Intelktu, se týká mentální schopnosti manipulovat jazykem ve snaze pochopit naše prostředí. Tento stín nás již od útlého věku uvěžňuje ve vnitřním světě řeči a slov, přičemž promítá do našeho vnímání reality mentální neuro-lingvistickou mapu. Právě stín 62 způsobuje, že když se podíváme na strom, v naší mysli se nevědomě vytvoří slovo *strom*. Stín 31 rozšiřuje tuto kognitivní schopnost nad rámec jednoduchého vytváření neurologické mapy reality – používá tuto schopnost za účelem ovládnutí a manipulace ostatních lidí. Pěkným slovem, které máme pro pojmenování takové vlastnosti, je vůdcovství. Vzhledem k chemickému mostu mezi těmito dvěma stíny je lidstvo naprogramováno k tomu, aby následovalo ty, kteří umějí nejlépe manipulovat jazykem, fakty a slovy.

Co se týče vůdcovství, lidské bytosti fungují velmi odlišně od zvířat. Zvířata si vybírají za svého vůdce instinktivně jedno zvíře s *alfa* genem, který jej určuje jako vůdce. U lidí je alfa gen přítomen v jedinci, který nejlépe manipuluje ostatními prostřednictvím jazyka. Takoví lidé mohou nebo nemusí být svým charakterem moralisté – to je nepodstatné. Důležité je, že jazyk je médium, jehož prostřednictvím se projevuje lidské vůdcovství. Kromě toho je jazyk prostředkem přenosu frekvencí, a proto na vyšších úrovních frekvencí jazyk nikdy nemůže lhát. Avšak na stínové frekvenci je jazyk absolutním programovacím nástrojem a může být použit například k zaslepení velké masy lidí, aby neviděli pravdu, a tím je uzamknout do určité úrovně frekvencí.

Když toto pojetí jazyka jako programovacího nástroje rozvedeme ještě dále, můžeme říci, že my jazyk neřídíme, ale že jazyk řídí nás. Mezi vůdcovstvím a autoritou je velký rozdíl. Autorita je doménou genového klíče 21 a je založena na uplatňování moci pomocí síly vůle. Tito lidé nevedou ostatní pomocí slov, vůli ostatních ovládá už jejich pouhá přítomnost. V případě stínu 31 mohou mít slova dalekosáhlejší dopad než přítomnost těchto lidí, protože slova zůstávají navždy. Myšlenky vyřčené před tisíci lety mohou stále ovlivňovat vnitřní realitu celých národů. Nejzřetelněji to lze vidět na nejvlivnějších náboženstvích. Je neuvěřitelné, že jedno bez rozmyslu prohozené nebo mylně vyložené slovo vyřčené určitou osobou může mít po tisíce let za následek smrt milionů lidí. To je síla stínu 31 v akci.

Proč se tedy stín 31 nazývá Arogance, když přece lidé jazyk neřídí, ale naopak jsou jím sami řízeni? Důvodem je, že kolektivní stínová frekvence je sama o sobě arogantní. Lidská arogance vychází z přesvědčení, že máme nezávislou kontrolu nad realitou! Na frekvenci daru zjistíme, že skuteční vůdci mezi lidmi jsou ti, kteří chápou, jak výrazně jsme naprogramováni a omezováni svým intelektem. Na frekvenci stínu jsou

lidé zcela ovládnuti kolektivním programováním společnosti, ve které žijí, a její kolektivní historií, systémy přesvědčení a kulturou. Jazykové vzorce jsou vždy vytvářeny frekvencí, nikoli naopak. Naše arogance vychází z přesvědčení, že z frekvenční úrovně stínu můžeme myslet, mluvit a jednat podle sebe, přestože ve skutečnosti jsou tyto frekvence vytvářeny naším intelektem.

Podstata naší arogance vyplývá z toho, že jsme odříznuti od našeho božského zdroje. Slova, která nevycházejí z hlubokého úžasu, jsou vždy určitým způsobem arogantní. Jen lidské srdce může nabídnout pravdivou odpověď na mystérium existence, a pokud v sobě naše slova nenesou vůni lásky, jsou stále jen výhonky stínových frekvencí. Na stínové frekvenci lidé myslí, mluví a jednají, jako by byli odděleni od přírody, nikoli jako by byli její součástí. Příroda řídí lidské bytosti, příroda vyvinula náš intelekt a příroda nás také uvěznila v naší falešné mentální realitě, protože právě tam nás chce v tomto současném stadiu evoluce mít. Příroda nám dokonce vnukla naši arogantní víru, že jí můžeme vládnout!

Přijmout tato tvrzení pro nás může být obtížné vzhledem k tomu, co pro nás na mentální úrovni znamená individuální svoboda. Ještě uvidíme, že pravá pokora ani tak nesouvisí s chováním jako s pochopením. Svobodní můžeme být jedině tehdy, unikneme-li z dosahu jazyka – tedy pokud již nejsme obětí svých vlastních mentálních konstrukcí a slov. Když začne konečně promlouvat naše srdce, zorganizuje si slova samo, aniž bychom museli přemýšlet o jejich významu. Skutečný význam dokáže vyjádřit jen vysoká frekvence srdce. *Rodina nenavratitelnosti* popisuje stav vědomí, který leží daleko za slovy, i když může používat slova jako prostředek vibrační komunikace. Z toho vyplývá, že arogance je druhem závislosti na slovech a jazyce, nikoli frekvencí záměru, jenž se skrývá mezi slovy a za nimi.

Moderní svět, který vidíme kolem sebe, není nic jiného než mentální konstrukt vytvořený z miliard slov. Na frekvenci stínu jsme vězni této světové sítě slov. Hmota se sama o sobě může zdát na dotek pevná, ale již víme, jak je pomíjivá. Události ve světě, jak nám je zprostředkovávají novinové titulky, se zdají být nesmírně důležité, ale i ony jsou prostě jen výsledkem evolučního schématu, v jehož rámci tvoří lidstvo jen jediný nepatrný dílek. Stín 31 vtáhl lidské bytosti tak hluboko do své vlastní iluze či *máje*, že nejsme schopni vidět, jak nepatrný vliv ve skutečnosti máme. Naše současná posedlost životním prostředím a snahou o zpomalení neúprosného pokroku se může ukázat jako naprosto neopodstatněná. Naše arogance vychází z předpokladu, že máme vliv na naše životní prostředí, a vůbec si neuvědomujeme, že mezi životním prostředím a námi není žádný rozdíl. Co když nás naše prostředí potřebuje jen k tomu, aby se změnilo, a tím změnilo i nás? Co když nás příroda nutí jít tímto směrem proto, že má nějaký záměr, který dosud nevidíme?

Kdykoli člověk mluví, aniž by porozuměl falešné mentální konstrukci, ve které žije, mluví z pozice stínu 31. *Mája* má jediný zájem, a tím je udržení vlastní moci prostřednictvím myšlenek a slov. Jen člověk, který chápe faleš slov, může pronášet slova, jež mají hodnotu. Programovacím partnerem stínu 31 je stín 41 zvaný *Fantazie* a toto označení možná opravdu mluví za vše. Všechna slova, názory a myšlenky, se kterými se identifikujeme, jsou zástupci velké iluze naší oddělené existence.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 31 – PODROBENÍ

V zásadě existují dvě formy arogance a represivní forma se projevuje jako falešná pokora. Jsou to lidé, kteří podstupují svou sílu ostatním, a tak se záměrně staví pod ně. Velmi jim záleží na tom, co si o nich ostatní myslí, a nejvíce se obávají toho, aby si o nich ostatní nemysleli, že jsou arogantní. Paradoxně právě takové chování přitahuje pozornost, i když tak velmi usiluje o opak. V mnoha ohledech jsou tyto lidé ještě více arogantní než lidé s reaktivní povahou. Pokora je naší společností vysoce ceněná a vyzdvihovaná, ale tento druh falešné pokory neskrývá nic jiného než strach.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 31 – POHRDÁNÍ

Reaktivní podoba arogance nevychází ze strachu, ale z hněvu, a projevuje se jako povýšené opovržení. Tento *tradičnější* druh arogance staví sama sebe nad ostatní, protože vidí, jak snadno jsou ovlivnitelní, a tudíž manipulovatelní. Těmto lidem však uniká, že jsou sami lapeni ve stejné síti podmiňování, protože v sobě mají hlubokou potřebu uznání. Bohužel žádné uznání je nemůže dostatečně uspokojit, protože přichází od těch, které považují za podřadné. Proto tyto lidé opovrhují všemi, na které uplatňují svůj vliv. To jen ještě více živí jejich hněv a neúctu k ostatním.

DAR 31 VŮDCOVSTVÍ

ŽHAVÁ FREKVENCE SRDCE

Dar Vůdcovství je ve skutečnosti schopností ovlivňovat ostatní spíše než nějaký vrozený předpoklad stát se vůdcem. Skutečnými vůdci jsou v matici šedesáti čtyř darů takoví jedinci, kteří mají na genetické úrovni silnou aktivaci daru 7 Vedení. Dar 31 se nazývá dar Vůdcovství jen proto, že je projekcí kolektivu na tento genový klíč. Tito lidé v sobě skrývají jen pramalou potřebu stát se vůdci a už vůbec se s touto rolí neidentifikují. Ale právě jejich neochota z nich činí vůdce. Jak jsme viděli, kolektivní vědomí je naprogramováno k tomu, aby bylo vedeno, ale nemá představu o tom, jak si vůdce vybrat. Většinou si volí vůdce ne kvůli jejich politickým názorům nebo přesvědčením, ale kvůli jejich stylu. Dar 31 je mistrem jazyka a jeho chápání, proto se velmi dobře orientuje v současných trendech. Tito lidé tudíž velmi dobře chápou otevřenost kolektivu a jeho potřebu být ovlivňován a veden.

Rozdíl mezi darem a stínem 31 spočívá v tom, že dar 31 nevěří své vlastní propagandě. Dar už není věznem strachu z toho, co si druzí lidé myslí, což je jeho výraznou výhodou při působení na masy. Tito lidé jsou pravými mistry propagandy. Dokážou překroutit pravdu přesně tak, aby vyhovovala jejich posluchačům. Na frekvenci stínu vychází tato snaha z potřeby uznání nebo získání větší moci či bohatství. Na vyšších frekvencích daru se dynamika posouvá mimo svazující spoluzávislost vůdce a jeho následovníků, či pastýře a ovcí. Na této úrovni se pokračuje ve hře, ale za jiným účelem – ovlivňování má pomoci ostatním, aby se vymanili ze stejné situace, ve které byl kdysi daný člověk sám uvězněn.

Stejně jako všechny dary také dar 31 představuje obrovské vykročení za hranice intelektu přímo do srdce. Pouze srdce dokáže opravdu vnímat kolektivní utrpení, které pochází z uvíznutí v pasti vlastního intelektu na frekvenci stínu. Proto je naší přirozenou potřebou pomáhat ostatním uniknout nějakým způsobem tomuto utrpení. Jelikož tento dar dobře rozumí masám a jazyku stínové frekvence, přirozeně využívá tento talent k tomu, aby ostatním pomáhal dostat se ze spoluzávislých vztahů a vzorců oběti na nižších frekvencích. Dar 31 stále zastává nějaký světonázor, ale používá jej k tomu, aby pomohl lidem vybědnout ze svazujících neurolingvistických omezení vlastního podmiňování. Nikdo nechápe specifické znaky podmiňování tak jako dar 31. Dar 62 Přesnost, chemicky svázaný s tímto darem, umožňuje osobě fungující na této frekvenci používat velmi specifická programovací slova a jazyky *deprogramující* podmíněnosti druhých lidí.

Vzhledem k tomu, že dar 31 drží prst na tepu doby a nepřestává sledovat vývoj kolektivních vzorců lidstva, může mít obrovský vliv na velké množství lidí. Umělec či spisovatel, jenž se vyjadřuje prostřednictvím tohoto daru, může vytvořit umělecké dílo, jehož vliv zdaleka převažuje jeho obsah. V našem moderním světě můžeme vidět, jak vydání určité knihy či natočení určitého filmu v přesně daný okamžik může mít obrovský dopad na celé planetární vědomí. V moderní globální kultuře, tak bohaté na komunikaci, se dar 31 stále více otevírá svému skutečnému potenciálu. Někteří lidé s tímto darem se mohou stát doslova hlasem kolektivu. Zatímco na stínové frekvenci jsou hlasem našeho strachu, na úrovni daru se stávají hlasem naší kreativity a posly našeho budoucího vývoje. Spolu se svým programovacím partnerem darem 41 Předjímání je dar 31 přirozeně spřízněn s budoucností a vždy vyjadřuje nejvyšší stupeň vědomí ve formě.

Tajemství daru 31 spočívá ve vypálení značky danému období. Tito lidé vědí, že médium, které používají – ať už je to hudba, umění, věda, literatura nebo prostý lidský hlas – je ve skutečnosti jen prostředkem vyjádření poselství, které leží za slovy. Umění v sobě nese zakódované frekvence, ale tyto frekvence se nacházejí až za slovy, barvami nebo tóny. Jinými slovy, všechny způsoby lidského vyjádření nejsou opravdu ničím jiným než vypalováním vlastní značky. Pokud zvolíme v tom správném čase lidské historie tu správnou značku, bude mít obrovský vliv. To je důvodem, proč je podlozím daru 31 předjímání budoucnosti – musí vždy vycítit, co nového se ve světě objeví, a proto se musí odpoutat od starých programů. Frekvence stínu odděluje od frekvencí daru vskutku jen srdce a na našem současném stupni vývoje je srdce tou nejžhavější frekvencí. V rovině hmoty dnes představuje srdce naprostou špičku materiálního úspěchu. Úspěch viděný z úrovně srdce získává nyní novou definici. V životě už nejde o individuální úspěch, ale o úspěch celého kolektivního organismu. Právě to je směr, kterým nás evoluce v současné době unáší.

Z daru 31 je patrné, že se před lidstvem otevírá nová éra, ve které postupně upadá individuální vůdcovství a přitom dochází k něčemu, co jsme ještě nikdy neviděli – společnost se začíná vést sama. Frekvence, které

si získají srdce masy, najdou svůj výraz v kolektivním hlasu, přestože jsou šířeny jednotlivci. Tajemství těchto lidí spočívá v tom, že nesledují téměř žádné osobní zájmy. Blížíme se opravdu k výjimečné době a pouze ti, kteří jsou připraveni udělat skok do frekvencí srdce, se budou moci těšit z úžasných výtobytků, které nás všechny očekávají.

SIDDHI 31 POKORA

RODINA NENA VRATITELNOSTI

Pokud vás slova daru 31 naplnila radostným vzrušením, může být pro vás vstup do siddhi 31 šokem! Pokora totiž není pro ustrašená srdce. Je proto velkým paradoxem, že pokora je slovo, které je spojováno se světci nebo ctnostným chováním. Tento paradox spočívá v mylném předpokladu, že pokora jakkoli souvisí s chováním. Tak tomu totiž není. Takový druh pokory je obvykle jen přestrojenou arogancí. Pravá pokora může nastat pouze na siddhické frekvenci, protože vyžaduje úplné vymizení individuality. Slova pokora a arogance reflektují dualitu chování v lidech, ale jsou to také slova s vysoce moralistickým nábojem. Na siddhické úrovni mizí veškerá morálka, protože mizí i naše odtržení od existence.

Podíváme-li se na tato dvě slova ještě hlouběji, můžeme vidět, že arogance představuje archetypální mužskou vlastnost a pokora představuje archetypální ženskou vlastnost. Tyto termíny spíše popisují univerzální polaritu bytí než specifické vlastnosti muže a ženy. Dalo by se dokonce říci, že veškerá energie se chová s průbojnou arogancí, kdežto veškerá hmota je pokorná a poddajná. Budeme-li na všechny životní formy nahlížet tímto způsobem bez jakéhokoli moralizování, umožníme oběma výrazům, aby vyjádřily vlastní integritu a krásu. Právě v tomto smyslu je siddhi 31 nazváno pokorou, protože stejně jako ženský pól představuje neexistenci. Z neexistence se na svět rodí existence. Protože lidský intelekt nedokáže na této úrovni přesáhnout jazyk, používáme jazyk duality k vyjádření něčeho, co leží mimo dualitu. Ženský pól je nejbližší k popisu takové transcendence.

Pro siddhi 31 již není více možné dosáhnout čehokoli nezávisle na životě, proto mnoho lidských slov a výrazů ztrácí svůj skutečný význam. Pokud se člověk chová způsobem, který jiní popisují jako arogantní, siddhi 31 to prostě nemůže pochopit. Pro siddhi 31 se veškeré chování jeví jako neosobní projev celku a neexistuje nic jako nezávislý činitel. To je pravý význam arogance – že se mylně identifikujeme se svou individualitou a předpokládáme, že máme moc nad životem. Aroganci velmi záleží na tom, co si ostatní myslí, kdežto pokoru to nezajímá. Právě proto se arogance vždy snaží být pokorná. Avšak být skutečně pokorný znamená, že nám nebude vadit, když si o nás ostatní myslí, že jsme arogantní!

Pokud vás z toho rozbolela hlava, pak je to přesně to, co siddhická frekvence vždy intelektu způsobuje. Člověk mimo oblast siddhi 31 nemůže toto siddhi pochopit. Pro ubohou lidskou mysl je to příliš jednoduché a pro lidské pojetí morálky je to hluboce znepokojující. Siddhi 31 překračuje všechny představy týkající se úrovně a pohybu, a dokonce i potřebu být v srdci. Není potřeba být někde jinde nebo dělat něco jiného než to, co právě děláme. Pravá pokora vychází ze skutečnosti, že nemůžeme udělat nikdy nic špatně.

Vědomí si prostřednictvím našeho života užívá svoji hru. Ať si myslíme nebo děláme cokoli, ať dosáhneme jakékoli úrovně, nejsme to my, kdo toto dělá, protože jsme jen velkou iluzí. Osoba projevující siddhi 31 dokonce ani nevnímá lidi jako rozdělené na ty, kteří jsou probuzení, a ty, kteří spí. Pro takovou osobu neexistuje něco jako osvícený nebo neosvícený. Kdyby tomu tak bylo, museli bychom předpokládat existenci oddělených bytostí, nikoli realitu jediného souvislého řetězce vědomí.

Jelikož je siddhi 31 skutečně pokorné, nemá žádné záměry. Nemá ani nutně zájem osvobodit lidi od jejich iluzí, i když to může nevědomky činit. Taková bytost si uvědomuje, že není možné nikoho na světě ovlivnit.

Nezáleží na tom, co takový člověk v životě dělá. Je spokojen se světem přesně takovým, jaký je. Přesto tato osoba v sobě stále nese stejné genetické kódování, které vyžaduje, aby hovořila ze samého vrcholu vědomí. Jediným rozdílem mezi darem a siddhi je, že úroveň daru se stále ještě identifikuje s evolucí. Dar je stále ještě zapleten do hry, i když se nachází na úrovni mimo strach. Siddhi 31 říká vše, co říci musí, protože ví, že slova pocházejí z kolektivu a také se tam navracejí. Nezajímá se o to, jaký účinek budou jeho slova mít, protože nepředpokládá, že by slova měla nějaký reálný význam.

Siddhi 31 má své kořeny ve starobylé tradici orákula. Orákulum je jednoduše hlasovou schránkou božství. Hovoří bez připoutanosti a dokonce bez zájmu o to, co říká. Cokoli orákulum říká, je dokonalé a stejně tak jeho interpretace je vždy dokonalá. Jazyk a slova mohou být vykládány mnoha různými způsoby. Tento záhadně pojmenovaný kodon, *Rodina nenavratitelnosti*, odkazuje na velký iniciační skok z kauzálního těla do buddhického (viz genový klíč 22). Jakmile jednou dojde k tomuto skoku vědomí, není možnost návratu, protože naše identita čili ego je vymazána. S naší identitou mizí celý jazyk a všechna slova, pojmy, fakta a jména. V konečném důsledku je to velký krok, ve kterém se rozpustí i naše jméno. Když dovolíme siddhické frekvenci, aby vedla náš hlas, vstupujeme do první fáze božského vtělení. Od tohoto okamžiku dále je slovo *já*, které člověk použije, hlasem samotného božství. Taková řeč je ryzí transmisí. Používá slova k označení cesty vedoucí mimo slova. To je krása jeho paradoxu.